

TRIDENTINUM

TRENTON KIRKOLLISKOKOUKSEN
reformi- ja oppidekreetit
sekä kaanonit

Suomentanut Martti Voutilainen OP

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS 2016

Alun perin julkaistu vuonna 1984 sarjassa
Missiologian ja ekumeniikan seuran julkaisuja, 43.
Uusi, korjattu laitos julkaistu Luther-Agricola-seuran luvalla,
Katolinen tiedotuskeskus 2016.

© Copyright 2016 Katolinen tiedotuskeskus, Helsinki
Suomennos Martti Voutilainen OP
Painopaikka Hansaprint, Turenki 2016
ISBN 978-952-7153-13-0

KOLMAS ISTUNTO

pidetty 4. päivänä helmikuuta 1546.

DEKREETTI USKONTUNNUSTUKSESTA

Pyhän ja jakamattoman Kolminaisuuden, Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Tämä Pyhässä Hengessä laillisesti koollekutsuttu pyhä, ekumeeninen ja yleinen Trenton synodi, puheenjohtajinaan kolme Apostolisen Istuimen legaattia, tarkastellessaan ensiksikin sen käsiteltävinä olevien asioiden laajuutta ja erityisesti niitä kahta pääkysymystä, joiden takia se varsinaisesti on kutsuttu koolle, nimittäin harhaoppien poiskitkemistä ja elämäntavan uudistamista, ymmärtää kuitenkin Apostolin kanssa, *ettei sillä ole taistelu verta ja lihaa vastaan vaan henkivaltoja vastaan taivaan avaruuksissa.*¹ Saman Apostolin kanssa synodi kehottaa kaikkia yhdessä ja jokaista erikseen *vahvistumaan Herrassa ja hänen väkyytensä voimassa,*² *kaikessa ottaen uskon kilven, jolla voivat sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet sekä ottaen vastaan pelastuksen toivon kypärän ja hengen miekan, joka on Jumalan sana.*³ Jotta siis tämä synodin hurskas pyrkimys saisi sekä alkunsa että edistymisensä Jumalan armon kautta, se ennen kaikkea säätää ja määrää, että kaiken alkukohdaksi on pantava uskontunnustus. Tässä se seuraa Isien esimerkkiä, joilla oli tapana pyhissä kirkolliskokouksissaan panna työnsä lähtökohdaksi tämä kaikilta harhaopeilta

1 Ks. Ef. 6:12.

2 Ks. Ef. 6:10.

3 Ks. Ef. 6:16-17.

suojaava kilpi, joka jo yksin oli toisinaan riittävä vetämään uskotomia uskoon, antamaan voiton harhaoppisista ja vahvistamaan uskovia. Siksi synodi pitää tarpeellisena esittää tässä pyhän Rooman kirkon käyttämän uskontunnustuksen, – joka on se alkukohta, johon välttämättä päätyvät kaikki Kristuksen uskoa tunnustavat, ja joka on myös se ainut ja luja perustus, jota tuonelan portit eivät koskaan tule voittamaan,⁴ – sanamuodoltaan tarkasti sellaisena kuin se kaikissa kirkoissa luetaan. Tämä sanamuoto on seuraava:

Uskon yhteen Jumalaan, Isään kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan, kaikkien näkyväisten ja näkymättömäin luojaan. Ja yhteen Herraan, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainosyntyiseen Poikaan, joka on Isästä syntynyt ennen aikojen alkua, Jumala Jumalasta, valkeus valkeudesta, totinen Jumala totisesta Jumalasta, syntynyt eikä tehty, joka on Isän kanssa yhtä olemusta, ja jonka kautta kaikki ovat tehdyt. Joka meidän ihmisten tähden ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista ja tuli lihaksi Pyhän Hengen kautta Neitsyt Mariasta ja tuli ihmiseksi. Meidän edestämme hänet myös ristiinnaulittiin Pontius Pilatuksen aikana, hän kärsi ja hänet haudattiin. Ja hän nousi ylös kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan ja astui ylös taivaaseen, istuu Isän oikealla puolella. Ja on jälleen tuleva kunniaansa tuomitsemaan eläviä ja kuolleita ja jonka valtakunnalla ei ole loppua. Ja Pyhään Henkeen, Herraan ja virvoittajaan, joka Isästä ja Pojasta lähtee, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa palvotaan ja kunnioitetaan ja joka on puhunut profeettain kautta. Ja yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon. Tunnustan yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi. Ja odotan kuolleitten ylösnousemusta ja tulevaisen ajan elämää. Aamen.

4 Vrt. Matt. 16:18.